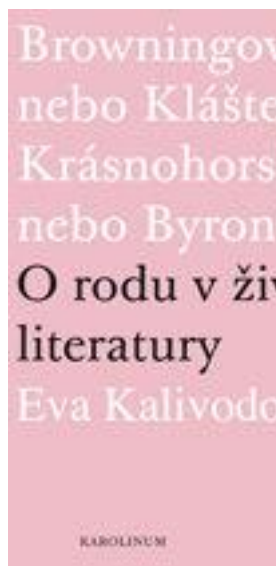

Růžová rodu sluší. Nová kniha o rodu v životě literatury

25. 5. 2011, autor: Lucie Kettnerová, rubrika: i-Forum informuje

Jednou z posledních novinek Nakladatelství Karolinum je publikace z pera translatožky PhDr. Evy Kalivodové, Ph.D., která se zaměřuje na fenomény a otázky překladu a rodu. Křest knihy *Browningová nebo Klášterský? Krásnohorská nebo Byron?* s podtitulem *O rodu v životě literatury* se uskutečnil 24. 5. v komorním prostředí Ústavu translologie FF UK, který sídlí ve Šporkově paláci.

V práci Evy Kalivodové se prolíná několik jejích dlouhodobých zájmů, a to o oblast české a anglické literatury 19. století s některými přesahy do století dvacátého, o problematiku překladu a o rodová či genderová studia. Právě hra mnohostranných vzájemných působení, mezi kterými autorka nachází neočekávaná spojení, a dokáže tak nabídnout nové vnímání koncepcí, pojmů a tvrzení, tradičně ukotvených v diskurzu (zdánlivě) oddělených disciplín, činí z daného textu téměř dobrodružství.

„Nikdy jsem nevěřila, že napíšu knihu,“ řekla v úvodu setkání PhDr. Eva Kalivodová, Ph.D., a doplnila: „Tato představa mě dlouho zastrašovala. Pak se ale sešlo několik velmi důležitých inspirací, které mě zaměstnávaly natolik, že daly vzniknout knize.“ První inspirací pro ni bylo prostředí domovského Ústavu translologie FF UK, v němž se věnuje problematice překladu. Druhou inspiraci tvořilo doktorandské studium v Ústavu pro českou literaturu a literární vědu FF UK, kde se setkala s velkou podporou své snahy zapojit překlad a překladovou literaturu do uvažování o české kultuře jako integrální součásti této kultury. Rovněž se zde potkala se vstřícností k tomu, co je nově možné odhalovat pomocí genderové analýzy, která má v knize svou nezastupitelnou roli.

Eva Kalivodová se při prezentaci knihy neopomněla vyjádřit k její růžové obálce: „V nakladatelské sféře se objevuje určitý trend – nakladatelé si myslí, že růžová barva rodu sluší. Setkala jsem se s tím v Nakladatelství Karolinum, ale jsou signály, že takto uvažují i další nakladatelé. Před pár dny mě ale uklidnilo, když jsem v novinách četla, že růžová není vyhrazena pouze rodu, ale působí na lidi pozitivně.“

Podle ředitele Ústavu translologie PhDr. Mgr. Stanislava Rubáše, Ph.D., tato knížka nepostrádá ducha kritického a ducha analytického. „Pro mě osobně z knížky vyplynula dvě témata. Prvním je, že překlad jako metoda zkoumání literatury je dodnes málo využíván a oceňován. Skrze překlad se totiž určité odstíny významů nasvěčují jinak, často zajímavě, než při běžném čtení. Přitom tato metoda literárního čtení přes překlady se ukázala jako velmi produktivní. Druhé téma spatřuji v tom, že aby člověk někam dospěl, musí jako v knize zmiňovaná Eliška Krásnohorská přesáhnout provinciální omezenost a otevřít se světu.“

Součástí prezentace knihy byla i přednáška autorky o problematice překladu a rodu i diskuze nad novou publikací.